

১) মানুহৰ সুখ-দুখৰ আচল কমা কি ?

উঃ মানুহৰ সুখ-দুখৰ আচল কমা ঠৈছে মন বা
জৰাৰ।

২) কেনেকুৱা ষ্টৰনৰ তাৰে মানুহক তললৈ বুৰায়
বুলি কবিয়ে ঠৈছে ?

উঃ 'মই', 'মোৰ' আদি দ্বাৰ্থবাদী তাৰে মানুহক
তললৈ বুৰায় বুলি কবিয়ে ঠৈছে।

৩) নিদ্বাৰ্থৰ বাট কেনেকুৱা ?

উঃ কবিৰ মতে নিদ্বাৰ্থৰ বাট সৈলুৰীয়া আলি
আলিসূক্ষ্ম য'ত সুসন্ধি কুসুম মূলে বুলি
ঠৈছে।

৪) কবি আনন্দ চন্দ্ৰ আসৰৱালক কিয় 'তাঙনি কোঁৱৰ'
বুলি কোৱা হয় ?

উঃ কবি আনন্দ চন্দ্ৰ আসৰৱালই ইংৰাজী ভাষাৰ
বহু কবিতা অসমীয়ালৈ তাঙনি কবিয়ে বাবে
ঠেঁও তেওঁক 'তাঙনি কোঁৱৰ' বুলি কোৱা হয়।

৫) কাক আপোন কবিৰ পাৰিলে সংসাৰত দুখ নাই
বুলি কবিয়ে ব্যক্ত কবিয়ে ?

উঃ আনৰ দুখত দুখী হব পাৰিলে দুখী হব নৰা
যায়। কবিৰ মতে নৰ বা সকলোকে আপোন কবি
ল'ব পাৰিলে সংসাৰত দুখ নাই বুলি ঠৈছে।

১) কবিৰ মতে প্ৰকৃত সুখ কেনেকৈ পাব পাৰি?

উঃ নিঃস্বামী মানোৱাৰেৰে এক সুখৰ জীৱন গঢ়িব কৰি সকলোৰে মাজত বিশ্বপ্ৰেমৰ বানী - বিনাই আদৰ্শ জীৱনৰ গৰাকী হ'লে প্ৰকৃত সুখ পাব পাৰি।

৩/কি অকল নিঃস্বামী নহয়
আত্মাৰ জীৱন তাই
পৰৰ কাৰণে ছাটিব পাৰিলে
সংসাৰ সুখৰ তাই।

উঃ উক্ত কবিতাফাকি আত্মাৰ পাণ্ডিত্যৰ অন্তৰ্গত আনন্দে আশ্বৰ্য্যনাৰ দ্বাৰা বিৰচিত 'সুখ' নামৰ কবিতাটিৰ পৰা লোৱা হৈছে।

মানৱ জীৱনৰ প্ৰকৃত লক্ষ্যৰ বিষয়ে ক'বলৈ কৰিয়ে উক্ত কবিতাফাকিৰ উল্লেখ কৰিছে। মানুহৰ কৰ্মৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি জীৱনলৈ সুখ আৰু দুখ আছে। ভাল কামৰ পৰা দুখ আৰু বেয়া কামৰ পৰা দুখ আছে। স্বামীবাদী মানোৱাৰে মানুহক দুখী হোৱাত সহায় কৰে। কবিৰ মতে মানুহৰ জীৱনটো অকল নিজৰ নিঃস্বামী নহয়। ব্যক্তিগত স্বামী ত্যাগ কৰি আনৰ দুখত দুখী হ'ব পাৰিলে, আনৰ কল্যাণৰ কাৰণে চিন্তা কৰিলেহে মানৱ জীৱন সাৰ্থক হয়। তেতিয়াহে প্ৰাণীৰূপৰ সুখৰ তাই হৈ পৰে।

২) তাই - গোটা পেটে উৰাল নহবা
লোকৰ দুখলৈ চোৱা
মানুহৰ সেৱা মানুহৰ দুখ
পৰিচৰিত বৰত লোৱা।

উঃ উঃ কবিতাখনাকি আহ্বাৰ পাঠ্য পুথিৰ অন্তৰ্গত
আনন্দেন্দ্ৰ আগৰৱালা বিৰচিত 'সুখ' নামৰ
কবিতাটিৰ দৰা লোৱা হৈছে।

কবিতাফাৰিৰ মাজেৰে মানুহক
নিঃস্বার্থ মনোভাৱেৰে এক সুন্দৰ জীৱন যাদন
কৰাৰ আদৰ্শ প্ৰচাৰ কৰা হৈছে।

মানবজৈৱা হৈছে প্ৰকৃত আৰু সত্য
বৈজ্ঞানিক। মানবজৈৱাৰ কৰ্মক্ষেত্ৰত ইন্দ্ৰিয়ৰ অস্তিত্ব
উপলব্ধি কৰিব পাৰি। কৰ্মক্ষেত্ৰত মানৱ জীৱনৰ
প্ৰকৃত উদ্দেশ্য সন্ধানকৈ অৱগত কৰিছে। নিজৰ
কাৰণে ~~বৈজ্ঞানিক~~ বৈজ্ঞানিকতা, মান - ~~অ~~মান আদি
লাও কৰাই জীৱনৰ লক্ষ্য নহয়। আনকি সুখী
হ'ব পৰা নাযায়। পৰৱৰ্তী কালত মানৱ জীৱনটো
উন্নত কৰিলেহে সুখী হোৱা যায়। বুলি কৰিয়ে
কৈছে। সেয়ে কৰিয়ে মানুহক মানুহৰ পৰা সত্য
বৰদান ল'বলৈ আহ্বান জনাইছে।

গ) স্বার্থৰ বাটত দুখৰ কাঁইটে
মোজেপতি বিক্ৰে, মূলে,
নিঃস্বার্থৰ বাট সৈলুৰীয়া আলি
সুগন্ধি কুসুম ফুলে।

৩: ৩ক কবিতাকাকি আহাৰ দাঠ্য সুখিৰ অনুগত
আনন্দ প্ৰে আগবঢ়াল্য বিৰতি 'সুখ' নামৰ
কবিতাৰে দৰা লোৱা হৈছে।

মানৱ জীৱনৰ গতি বা সংসাৰ যাত্ৰাত
বাছি নোৱা দুই ধৰণৰ মানৱত্বই সম্বৰ্ণ
কৰিতা ফলকিৰ জৰিয়তে প্ৰকাশ কৰিছে।

জীবনকো লেখি নিবলৈ জানুহে দুই
ঈশ্বৰ বাট দিচাৰি নয়। এটা আশ্বৰ বাট

আনটো নিঃস্বার্থৰ বাট। কবিৰ মতে স্বার্থৰ
বাট কঁইটৈযুক্ত। এই বাট অনুসৰণ কৰা
লোকে সুখ বিচাৰি ব্যাকুল হলেও সুখী হব
নোৱাৰে। নিঃস্বার্থৰ বাট সোন্ধীয়া, য'ত সুগন্ধী
ফুলে বুলি কোৱা হৈছে। স্ৰুত সুখী হ'লে
এই বাট যে উত্তম তাকে কবিতাফাকিৰ মাজেৰে
স্বকাম নাইছে।

ভাষা বিষয়ক:

- আনোন - পৰ ✓
- সুখ - সুখ ✓
- স্বার্থ - নিঃস্বার্থ ✓
- অতৰ - উতেনদী ✓
- সন্তোষ - অসন্তোষ ✓
- হাঁহি - কান্দোন ✓

α